

A. Samarbejde som alternativ til anbringelse

v/ Britt Odgaard Jørgensen og Grethe Lohmann Jayatissa familiekonsulenter i Frederikssund kommune

Vi vil i denne workshop illustrere og reflektere over, hvordan vi kan skabe muligheder for nye forståelser og anderledes samtaler, gennem tæt kontakt med familien og den unge der er anbringelsestruet.

Samarbejde i meget bred forstand er en forudsætning for at lykkes med opgaven, når vi forsøger at forstå og hjælpe unge i familier, der er ramt af mange og komplekse problemer.

Familien hjælpes til at reflektere over deres måde at være sammen på gennem en fælles vision for deres familieliv og dermed forebygge en anbringelse uden for hjemmet. Det sker ved at vi er ægte interesserede for familien og det de oplever at have brug for hjælp til. Samtidig er vi opmærksomme på, om der sker de nødvendige ændringer i den unges situation.

Vi vil dele vores erfaringer med systemisk/narrativ terapi i ofte meget alternative kontekster og fortælle om, hvordan vi kombinerer narrative greb i samtalen med praktiske opgaver og altid med respekt for familiens måde at leve deres liv på. Denne tilgang udfordrer de strømninger der er i tiden med manualbaserede behandlingsmetoder, og de traditionelle rammer for samtaleterapi. Vores workshop vil dels være en beskrivelse af vores praksis, dels en opfordring til sammen at reflektere over rammer for, og dilemmaer i, samarbejdende familierterapi.

B. "Hvordan ændrer man en kultur? Med narrative ideer på arbejde i skolen"

v/ Lasse Offenbergs og Martin Nevers, DISPUK

Lasse Offenbergs og Martin Nevers arbejder til daglig i DISPUK, og har sammen deltaget i projekter på skoler til fremme af bedre miljøer i klasser, hvor trivselen har været truet. Det er dette arbejde, som danner afsæt for denne workshop.

Der er meget fokus på mobning for tiden. Alle skoler skal have en anti-mobbestrategi og forventes at slå hårdt ned for at stoppe mobning. På den anden side er der også en tendens i vores kultur til at slå problemer mellem børn lidt hen. Vi hører ofte udsagn som: "Der har jo altid været børn, som er blevet mobbet i skolerne", "sådan er drenge

jo” eller ”det er bare almindeligt pigefnidder” – udsagn der skelner mellem mobning og alle de dagligdags problemer, der betragtes som en selvfølgelig del af skolelivet og som vi – elever, forældre og lærere - forventes at slå os til tåls med.

Men er det nu også en selvfølgelighed? I New Zealand har man med inspiration fra narrativ terapi sat sig for at sætte ind før mobningen opstår: Man er gået i gang med ændre på en skolekultur, som skabte mobning og konflikter, og har opnået forbløffende resultater. Tilgangen er båret af en grundlæggende tanke om at de mennesker som færdes i skolen ikke skal skubbes ud over kanten. Konflikter betragtes som en naturlig del af skolelivet – men man fokuserer på løbende at genoprette de relationer, der er i fare for at lide overlast, når konflikterne opstår.

Med afsæt i de diskurser og kulturer som vi møder i skolen i dag, vil vi på denne workshop præsentere andre tilgange til at fremme kulturer, hvor børn og unge kan trives, og vi vil med afsæt i en konkret case illustrere hvordan en anden tilgang kan skabe nye og mere foretrukne måder at være sammen på.

C. *Netværksarbejde med Non-violent resistance (NVR)*

v/ Andreas Aamodt og Mikkel Borg Rasmussen, Poppelgården Familiecenter i Hvidovre.

I vores arbejde med familier betragter vi NVR som et redskab til at udvikle tillid i relationen mellem barnet og de vigtige voksne omkring barnet, men også til at udvikle tillid mellem de voksne omkring barnet, så de kan vise nærvær og stå skulder ved skulder i deres måde at hjælpe barnet på.

Vi tilbyder et tæt samarbejde med familien og det private og professionelle netværk omkring barnet, fordi løsningen af disse børns vanskeligheder ikke kan lægges på skuldrene af en enkelt forælder eller på barnet selv. Derfor arbejder vi bl.a. med netværksmøder med de institutioner og voksne der er i barnets liv, ud fra en veldefineret opgave og principperne i NVR.

I vores arbejde er relationen til barnet og empowerment af de voksne i fokus. I dette arbejde viser der sig ofte nye muligheder for også at styrke relationerne mellem forældrene og institutionerne som forsøger at støtte familien og barnet.

I workshoppen vil vores tilgange blive gennemgået og der blive arbejdet med en øvelse:
De 3 kurve: Hvordan fokusere arbejdet i netværket omkring konkrete afgrænsede mål.

Og der vil blive givet en konkret vejledning i en anden metode i NVR:

Erklæringen: Hvordan vise ikke-voldelig modstand med kærlige aftryk.

Desuden vil der blive demonstreret redskaber til anti-eskalering, som er en del af principperne i NVR-tilgangen.

Metoderne har vi fundet særligt brugbare i arbejdet med:

- Børn der ikke kommer i skole
- Teenagere med risikoadfærd, som er vanskelige at få kontakt med
- At forbedre samarbejdet mellem skole og hjem omkring elever der er i problemer.

I workshoppen præsenteres en gennemgående case hvor vi har anvendt metoden.

D. HVEM SAGDE M-ORDET...?

v/ Marlene Stokholm og Thomas Bjørn Hansen, Poppelgården Hvidovre Kommune

En workshop om det systemiske og narrative fy-ord modoverf****g og andre uartigheder i terapi.

Kender du fornemmelsen af at have ondt i maven i en samtale - og tænke at du måske ikke er den eneste i rummet, der har det sådan? Eller kender du tanken 'nu gentager de igen sig selv... hvorfor gør de ikke noget ved det'? Og har du i dit stille sind jublet, når den lidt for krævende familie har aflyst endnu en samtale? Det kan være central info i forandringsarbejdet eller fejlskud - vi ved det ikke, før vi sætter det i spil.

Mentaliseringsperspektivet tilbyder et sprog og en logik, der giver et muligt sted at stå for den systemiske og narrative terapeut i forhold til egne følelser, tanker og fornemmelser.

Tag din mavefornemmelse med dig og kom og mentaliser sammen med os i grænselandet for den systemiske og narrative terapi.

E. MUS med mening

v/ Eva Kragh, DISPUK

MUS betyder jo medarbejder-udviklings-samtaler, og ordet "udvikling" kan lokke både medarbejdere og ledere til at tænke, at der skal udvikles noget nyt, noget som endnu ikke er til stede. Narrativ praksis og narrative idéer bidrager til opdagelse, udforskning og sprogliggørelse af det, som medarbejdere allerede gør og kan, ved og vil. Dermed opgraderes medarbejdernes viden og erfaringer ved at blive del af meningskabende fortællinger, som også kan give retning for fremtidige handlinger og måske "udvikling".

Sociologen Rasmus Willig har beskrevet i sin seneste bog "Afvæbnet kritik", hvordan medarbejdere, der forsøger at kritisere forhold på arbejdspladsen bliver gjort tavse. Deres kritik eller spørgsmål modtages ikke, men returneres og gøres til et spørgsmål om deres egen indstilling, robusthed eller motivation – kritikken afvæbnes. Narrativ praksis giver bud på, hvordan medarbejdere og ledere ved MUS kan tale sammen om problemer og kritik på måder, der kan skabe forbindelser til det, som er vigtigt for medarbejderen og for organisationen.

På workshoppen vil deltagerne blive præsenteret for narrative idéer og inviteret til selv at arbejde med samtaler, der kan give nye veje i MUS.

Eva Kragh er konsulent i DISPUK, cand. comm., og arbejder med undervisning, supervision og coaching af bl.a. ledere og konsulenter

F. Fra Finland til Jylland. En workshop om implementering af Åben dialog og Netværksarbejde i Horsens Kommune

v/ Mats Widsell, Multiversitetet

Denne workshop vil dels give en introduktion til den såkaldte Lapplandsmodel, dels være en fortælling om, hvordan modellen kan implementeres inden for det psykosociale område i en kommune.

Åben Dialog og Netværksarbejde er arbejdstitlen for den praksis som siden 80'erne er udviklet i det nordvestlige Finland i byen Tornio. Primært var det psykiatrien som blev reformeret til en dialogisk praksis, hvor bestræbelsen var at integrere patienternes netværk i behandlingen. I dag er Åben Dialog en praksis, der involverer hele det psykosociale område i Tornio, hvor praktiserende læger, sundhedsplejersker, socialforvaltninger og andre institutioner arbejder sammen om den enkelte borger. Dette har vist sig at være meget effektivt, når det gælder om f.eks. at reducere antallet af nye skizofrenidiagnoser, lavere arbejdsløshed hos mennesker der har gennemgået psykiatrisk behandling, kort sagt en besparelse på det personlige såvel som på det økonomiske område. Dette er dokumenteret i mange forskningsrapporter. Jeg vil i denne workshop introducere de vigtigste komponenter i Åben Dialog med praktiske eksempler.

Horsens Kommune har valgt at bruge Åben Dialog som et gennemgående perspektiv i den del af kommunen, der beskæftiger sig med handicap, psykiatri og socialt udsatte. Jeg vil fortælle om, hvordan det kan lade sig gøre med et personale på 550 personer og hvilken forskel, det kan give både for de professionelle, borgerne og deres familier og netværk.